

# Miguel de Cervantes Saavedra: DON KIHOT

## 1.) Oznaka oseb

### a) Glavna oseba: don Kihot

Alonso Kihano je plemič, ki živi v Manči z nečakinjo in gospodinjo. Sprva je čisto normalen človek, ki obožuje viteške knjige. Odloči se, da bo tudi on postal vitez, čeprav je čas viteštva že krepko mimo. Poiskal je orožje svojih pradedov in ga malce dodelal. Preimenoval se je v don Kihota in svojega mršavega konja v Rosinanta. Izbral si je oprodo – svojega revnega soseda Sanča Pansa in svojo damo – Aldonzo Lorenzo, ki jo je preimenoval v Dulsinejo Toboško.

Don Kihot se pusti izzvati vsaki dogodivščini in se bojuje z vsem mogočim, kar mu stoji na poti. Prepričan je, da je vse, kar vidi v svoji domišljiji, čista resnica, zato se mnogokrat osmeši. V mlinih na veter vidi velikane, v krčmah gradove, v ovčjih tropih vojske. Po deželi začne sloveti kot norec.

Don Kihot je dober in usmiljen, a nor človek, ki v kaznih vidi velike krivice. Domišlja si, da je neizmerno moder in da lahko premaga večino ljudi. Oba – vitez in oproda neprestano delata račune brez krčmarja. Don Kihot Sanču obljublja lasten otok, ali pa vsaj kraljestvo.

V zadnjih dneh življenja se mu je vrnila zdrava pamet in razsodnost, tako da je zasovražil viteške knjige, naredil oporoko in umrl kot Alonso Kihano Dobri.

### b) Stranska oseba: Sančo Pansa

Sančo Pansa je don Kihotov sosed, reven kmet, mož in oče dveh otrok. Don Kihotovim obljubam o lastnem otoku ali pa vsaj kraljestvu je hitro verjel, zato je zapustil ženo in otroka. Svojega viteza je na oslu spremljal kot oproda. Opozarjal ga je, da vse, kar vidi, ni nujno resnica, ampak je mnogo le plod njegove domišljije. Skuša ga odvrniti od norih idej in mu dopovedati, da pri svojih »bojih« vedno izpade neumen.

Sančo Pansa je preprost, zvest, bister, praktičen in stvarno gleda na svet, a je precej naiven. Je miroljuben, pohleven in potrpežljiv človek, ki razmišlja s svojo glavo in ne mara bojev. Velikokrat jih skupi, ne samo po svoji, ampak tudi vitezovi zaslugi. Dogodke in pogovore pogosto komentira s pregovori in izreki.

## 2.) Ocena:

Knjiga Don Kihot je bila zame neke vrste presenečenje. Nisem si mislila, da lahko knjiga te vrste postane tako znana in hvaljena. Zgodba o norcu, ki si domišlja, da je vitez, se bojuje z skoraj vsem, kar vidi, si za svojo damo izbere žensko, ki je ni videl še nikoli, ter jo kliče na pomoč v bojih, je povsem nemogoča in za lase privlečena. Razno »viteško« govornje se (po besedah Martina Krpana) vleče kot kurja čreva. Na trenutke je zgodba smešna (posledice zvarke, trepanje Sanča), to pa je tudi vse.

Razmišljala sem še o izjavi Sanča Pansa, da ne zna ne brati in ne pisati. V drugem delu knjige stresa toliko pogovorov in misli, da je njegova prva izjava težko verjetna, ker da vtis, da je pratika na dveh nogah.

Motile so me misli o arabskem zapisovalcu in preklopi med zgodbo in »Cervantesovim življenjem«, ko je našel nadaljevanje zgodbe. Mislim, da s tem ne doseže kakšnega pomembnega učinka, je le priložnost, da omenja svoje misli. Ker pa imam jaz pod to točko priložnost razkriti moje misli, lahko povem, da me je knjiga kljub očetovi hvali zelo razočarala.